

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 430/2022
06.04.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Гавра Димитријевић, адвокат из ..., против туженог Јавног комуналног предузећа „Новосадска топлана“ Нови Сад, кога заступа пуномоћник Синиша Љубичић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 780/21 од 04.10.2021. године, у седници одржаној 06.04.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 780/21 од 04.10.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 780/21 од 04.10.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова састава одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1526/20 од 27.01.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му на име мање исплаћене зараде за период од јуна месеца 2017. године закључно са јулом 2018. године, исплати појединачно наведене месечне износе са законском каматом (чије су висина и датуми доспећа ближе одређени овим ставом изреке) као и његов захтев за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 57.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен захтев тужене за исплату законске затезне камате на досуђени износ трошкова поступка за период од пресуђења до извршности одлуке.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 780/21 од 04.10.2021. године, ставом првим изреке, жалба тужиоца је делимично усвојена и преиначена првостепена пресуда у ставу првом изреке тако што је делимично усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу име мање исплаћене зараде за период од јуна месеца 2017. године закључно са јулом 2018. године, исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом, ближе одређено овим ставом изреке и одбијен је захтев

туженог за накнаду трошкова поступка. Ставом другим изреке, у преосталом делу је жалба тужиоца одбијена и првостепена пресуда потврђена у преосталом одбијајућем делу. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном у смислу члана 404. ЗПП.

Тужени је поднео одговор на ревизију тужиоца захтевајући накнаду за трошкове њеног састава.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку ("Сл. гласник РС" бр. 72/11...55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/ 11 ... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП. Побијана пресуда је у складу са правним ставом израженим у одлукама Врховног касационог суда, у погледу примене Закона о привременом уређивању основица за обрачун и исплату плата, односно зараде и других сталних примања код корисника јавних средстава ("Службени гласник РС", бр. 116/14, у примени од 01.11.2014. године), а имајући у виду да је предмет тужбеног захтева исплата због обрачуна зараде тужиоцу у периоду важења горе наведеног Закона. Указивање у ревизији на учињене битне повреде поступка пред другостепеним судом не представља разлог због кога се посебна ревизија може изјавити. Из наведеног разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. тачка 2. ЗПП, прописано је да је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака.

Смисао правила о дозвољености ревизије код преиначења у смислу наведеног члана је да је извршено преиначење на штету ревидента односно да је ревизију изјавила странка којој је због преиначења право ускраћено или смањено. У овом случају одлука је преиначена у корист ревидетна – тужиоца, те му право није ни ускраћено ни смањено, па из тог разлога ревизија тужиоца на основу члана 403. ства 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, није дозвољена.

Према одредби члана 441. ЗПП, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У осталим споровима из радног односа, дозвољеност ревизије се цени под истим условима као у имовинско-правном спору који се односи на новчано потраживање.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан поношења тужбе.

Тужбом поднетом 30.07.2020. године, тужилац је захтевао исплату мање исплаћене зараде, а вредност предмета спора је 157.410,40 динара.

Како се у конкретном случају не ради о спору о заснивању, постојању и престанку радног односа, већ о новчаном потраживању из радног односа у коме вредност предмета спора побијеног дела (157.410,40 динара) не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

Одлука о трошковима поступка донета је на основу члана 154. став 1. ЗПП, јер трошкови одговора на ревизију нису били потребни ради вођења парнице, па је одлучено као у ставу трећем изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић